Euroopa Parlament
2014-2019

Istungidokument

B8-0853/2016 }
B8-0855/2016 }
B8-0862/2016 }
B8-0863/2016 } RC1

4.7.2016

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 128 lõikele 5 ja artikli 123 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:
GUE/NGL (B8-0853/2016)
PPE, S&D, ECR, ALDE (B8-0855/2016)
EFDD (B8-0862/2016)
Verts/ALE (B8-0863/2016)

Jaapani otsuse kohta jätkata vaalapüüki hooajal 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Renate Sommer
fraktsiooni PPE nimel
Renata Briano, Doru-Claudian Frunzulică
fraktsiooni S&D nimel
Julie Girling
fraktsiooni ECR nimel
Frédérique Ries
fraktsiooni ALDE nimel
Anja Hazekamp, Stefan Eck, Anne-Marie Mineur, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Malin Björk, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga
fraktsiooni GUE/NGL nimel
Linnéa Engström, Benedek Jávor, Bart Staes
fraktsiooni Verts/ALE nimel

Marco Affronte, Piernicola Pedicini, Eleonora Evi, Isabella Adinolfi, Rolandas Paksas
fraktsiooni EFDD nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon Jaapani otsuse kohta jätkata vaalapüüki hooajal 2015–2016
(2016/2600(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Vaalapüügikomisjoni (IWC) kokkulepet tööstusliku vaalapüügi nullmäärade kohta (nn moratoorium), mis jõustus 1986. aastal,

– võttes arvesse IWC resolutsiooni 2014-5, mis võeti vastu IWC 2014. aasta septembris toimunud 65. kohtumisel,

– võttes arvesse rahvusvahelise bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raames kokku lepitud Aichi bioloogilise mitmekesisuse eesmärke,

– võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (edaspidi „elupaikade direktiiv“),[1]

– võttes arvesse oma 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni vaalapüügi suhtes kohaldatavate ühenduse meetmete kohta,[2]

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kohtu 31. märtsi 2014. aasta otsust kohtuasjas, mis käsitleb vaalapüüki Lõuna-Jäämeres (Austraalia *vs*. Jaapan; sh Uus-Meremaa sekkumine),

– võttes arvesse ELi poolt 2015. aasta detsembris allkirjastatud demarši Jaapani vaalapüügi jätkamise kohta Lõuna-Jäämeres uue vaalade uurimise teadusliku programmi („programm NEWREP-A“) raames,

– võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 4,

A. arvestades, et 1982. aastal kehtestas Rahvusvaheline Vaalapüügikomisjon (IWC) tööstuslikule vaalapüügile moratooriumi, mis on siiani jõus, et vältida liikide väljasuremist ja võimaldada varudel taastuda; arvestades, et vaalapüügi reguleerimise rahvusvahelise konventsioon sisaldab erisätteid, mis võimaldavad püüda piiratud arvul vaalu rangelt teadusuuringute eesmärkidel, mida tuntakse kui vaalapüügi eriluba;

B. arvestades, et moratooriumile vaatamata on mitu riiki tööstuslikku vaalapüüki jätkanud; arvestades, et moratooriumi kehtestamisest saadik on väidetavalt teaduslikel eesmärkidel ja eriloa alusel tapetud vaalade arv kasvanud; arvestades, et Jaapanis on vaalapüük selliste erilubade alusel jätkunud aastakümneid;

C. arvestades, et hoolimata nimetatud rahvusvahelisest keelust, mis jõustus 1986. aastal, jätkas Jaapan vaalapüüki ning tappis sellest ajast kuni 2014. aastani üle 20 000 vaala[3];

D. arvestades, et vaalapüügi käigus põhjustatakse vaaladele suuri kannatusi ning nende püük ohustab vaalapopulatsiooni kaitsestaatust üldiselt;

---

[1] EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.
[2] ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 46.
[3] https://iwc.int/total-catches

E. arvestades, et kõik suurte vaalade liigid on loetletud ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) I lisas;

F. arvestades, et oma 31. märtsi 2014. aasta otsuses käskis Rahvusvaheline Kohus Jaapanil iga-aastase vaalapüügi JARPA II programmi raames lõpetada, sest selle teaduslik väärtus ei ole piisav ning väljastatud lube ei ole kasutatud teaduslikul eesmärgil, nagu Jaapan väitis;

G. arvestades, et load teaduslikuks püügiks võimaldavad vaalaliha müümist või ära andmist, samas kui teaduslikke vajadusi saab rahuldada täiesti kahjutute alternatiividega; arvestades, et DNA proovide võtmine ja kaugseire annavad teadlastele võimaluse uurida vaalu ja koguda neilt proove neid tapmata;

H. arvestades, et 2015. aasta oktoobris esitas Jaapan ÜRO-le deklaratsiooni, milles tunnistati Rahvusvahelise Kohtu pädevust selles valdkonnas, kuid väideti, et see ei ulatu mere bioloogiliste ressursside uurimisest, säilitamisest, majandamisest ja kasutamisest tulenevatele, nendega seonduvatele või neid puudutavatele vaidlustele, nii et sellega välistati tegelikult Rahvusvahelise Kohtu edaspidine sekkumine Jaapanis eriloa alusel toimuvasse vaalapüüki;

I. arvestades, et 2015. aasta novembris teavitas Jaapani kalandusamet IWCd sellest, et kavatseb vaalapüüki uue vaalade uurimise teadusliku programmi („programm NEWREP-A“) raames jätkata;

J. arvestades, et Jaapan on juba aastaid kaubelnud vaalaliha ja -toodetega, hoolimata asjaolust, et need on loetletud CITESi I lisas;

K. arvestades, et teadlastest koosnev IWC eksperdirühm vaatas programmi NEWREP-A läbi ning arutas seda, jõudes järeldusele, et ettepanekust ei nähtu selget vajadust uurimisobjektid välja toodud eesmärkide täitmiseks tappa;

L. arvestades, et esmane eesmärk peab olema bioloogilise mitmekesisuse kaitse, sealhulgas liikide säilimine; arvestades, et ELi elupaikade direktiiv, milles määratletakse ühenduse seisukoht vaalade (ja delfiinide) suhtes, keelab taasalustada tööstuslikku vaalapüüki mis tahes ELi vetes asuvatest varudest;

M. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid on Jaapanit vaalapüügi jätkamise ning Rahvusvahelise Kohtu 2014. aasta arvamuses esitatud suuniste ebapiisava arvestamise eest kritiseerinud; arvestades, et 2015. aasta detsembris ühinesid liikmesriigid Uus-Meremaa poolt Jaapani valitsuse vastu algatatud demaršiga;

N. arvestades, et Jaapan on ELi strateegiline partner ning kahepoolsed suhted rajanevad jagatud väärtustel, sh kindlal usul tõhusasse mitmepoolsusesse ja eeskirjadel põhinevasse rahvusvahelisse korda;

1. palub Jaapanil vaalapüük lõpetada ning võtta arvesse IWC järeldusi;

2. toetab kindlalt tööstusliku vaalapüügi ülemaailmse moratooriumi säilitamist ja vaalatoodetega rahvusvahelise kauplemise keelamist; nõuab tungivalt, et põhjendamatu vaalapüük nn teaduslikul eesmärgil lõpetataks, ning toetab ulatuslike ookeani- ja

merealade nimetamist kaitsealadeks, kus igasugune vaalapüük on määramata ajaks keelatud;

3. peab äärmiselt murettekitavaks, et otsus jätkata vaalapüüki uue programmi NEWREP-A raames võimaldas tappa aastatel 2015–2016 Lõuna-Jäämeres 333 kääbusvaala, sealhulgas 200 tiinet emast, ning kogu 12-aastase perioodi jooksul plaanib Jaapan püüda kokku peaaegu 4000 vaala;

4. peab taunitavaks, et Jaapan ignoreerib vaalapüügi jätkamisega ilmselgelt Rahvusvahelise Kohtu otsust; on seisukohal, et sellest tulenevalt on vaalapüük vastuolus IWC standardite ja rahvusvahelise õigusega ning õõnestab bioloogilise mitmekesisuse ja mereökosüsteemide kaitset; toonitab, et tõelise teadustöö jaoks ei ole vaalu vaja massiliselt ja regulaarselt tappa;

5. peab kiiduväärseks ELi ühinemist demaršiga, mille eesmärk on näidata Jaapanile küsimuse tõsidust; palub, et komisjon, Euroopa välisteenistus ja nõukogu nõuaksid tungivalt, et Jaapan täidaks võetud rahvusvahelisi kohustusi mereimetajate kaitsmise valdkonnas;

6. peab kahetsusväärseks asjaolu, et seni ei ole Jaapan oma otsust diplomaatilisele demaršile ja ulatuslikele rahvusvahelistele protestidele vaatamata muutnud; nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid teeksid kõik endast oleneva, et lahendada kõnealune probleem poliitilise dialoogi abil ja IWC raamistikus;

7. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles jätkama Jaapaniga arutelu väidetavalt teaduslikul eesmärgil korraldatava vaalapüügi teemal, et see tava täielikult kaotada, kasutades kahe- ja mitmepoolseid kanaleid;

8. kiidab heaks IWC resolutsiooni 2014-5, mille kohaselt ei tohiks ilma eelneva rahvusvahelise läbivaatamise ja heakskiiduta enam väljastada ühtegi vaalapüügiluba, isegi IWC teaduskomitee poolt; nõuab tungivalt, et IWC arvestaks oma tegevuspraktikas Rahvusvahelise Kohtu otsust ning kohandaks oma eeskirju sellele vastavalt; toonitab vajadust võtta kiireid meetmeid IWC tegevuse tugevdamiseks selles valdkonnas ning kutsub liikmesriike üles tegema jõupingutusi, et IWC järgmisel, oktoobris toimuval kohtumisel võetaks vastu vajalikud otsused;

9. nõuab tungivalt, et töötades välja ELi ühist seisukohta 2016. aasta oktoobris toimuvaks IWC 66. kohtumiseks, lähtuksid nõukogu ja komisjon ettevaatusprintsiibist vähemalt samal määral nagu praeguses ühises seisukohas (nõukogu otsus, millega kehtestatakse rahvusvahelise vaalanduskomisjoni kolmel järgmisel kohtumisel Euroopa Liidu nimel võetav seisukoht tema pädevusse kuuluvates küsimustes – 2011/0221 (NLE));

10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Jaapani valitsusele ja parlamendile.